

Appendix

344

पुस्तिका २ : १

सावित्री पद : १. अंश : २.

All in her pointed to a nobler kind. 14:31
Near to earth's wideness, intimate with heaven,
Exalted and swift her young large-visioned spirit
Voyaging through worlds of splendour and of calm
Overflew the ways of Thought to unborn things.

Ardent was her self-poised unshumbling will; 14:36

Her mind, a sea of white sincerity, 15:1

Passionate in flow, had not one turbid wave.

As in a mystic and dynamic dance

A priestess of immaculate ecstasies

Inspired and ruled from Truth's revealing vault 15:5

Moves in some prophet cavern of the gods,

A heart of silence in the hands of joy

Inhabited with rich creative beats

A body like a parable of dawn

That seemed a niche for veiled divinity 15:10

On golden temple door to things beyond.

Immortal rhythms swayed in her time-born steps;

Her look, her smile awoke celestial sense

Even in earth-stuff, and their intense delight

Poured a supernal beauty on men's lives, 15:15

A wide self-giving was her native act;

A magnanimity as of sea or sky

Enveloped with its greatness all that came

And gave a sense as of a heightened world:

Her kindly care was a sweet temperate sun, 15:20

Her high passion a blue heaven's equipoise.

As might a soul fly like a hunted bird, 15:20

Escaping with tired wings from a world of storms, 15:23
 And a quiet reach like a remembered breast,
 In a heaven of safety and splendid soft repose 15:25
 One could drink life back in streams of honey-fire,
 Recover the lost habit of happiness,
 Feel her bright nature's glorious ambience,
 And preen joy in her warmth and colour's rule.
 A deep of compassion, a hushed sanctuary, 15:30
 Her inward help unbarring a gate in heaven;
 Love in her was wider than the universe,
 The whole world could take refuge in her single heart.
 The great unsatisfied godhead here could dwell:
 Vacant of the dwarf self's imprisoned air
 Her mood could harbour his sublimer breath 15:36
 Spiritual that can make all things divine. 16:1
 For even her gulfs were secreties of light.
 At once she was the stillness and the word,
 A continent of self-diffusing peace,
 An ocean of untrembling virgin fire: 16:5
 The strength, the silence of the gods were hers.
 In her he found a vastness like his own,
 His high warm subtle ether he refound
 And moved in her as in his natural home.
 In her he met his own eternity. 16:10.

- Sri Aurobindo.

સાવિત્રી' પર્વ. ૧. સર્ગ. ૨. અનુવાદક : પ્રમલાલા.

એના સ્વભાવનું સર્વ ઉદાત્તતર ભાવના ૨૫ : ૧
નિર્દેશ કરતું હતું

પૃથ્વીની પૃથ્વીતાકેરી નિકરેને

સ્વર્ગ સાથે ગાઢ સંબંધ રાખતો,

ઉન્નત, દ્રુત, વિસ્તૃત દૃષ્ટિવંતો આત્મા નરુણ એહજો, ૨૫ : ૫

યાત્રા કરત પ્રોદ્ધીલ ને પ્રશાંત ભુવનોની મહોં થઈ,

કરી પાર સરણીઓ વિચારનો

ઊડી પહોંચી જતો જન્મો જાતો તે વસ્તુઓ મહીં.

આત્મસામ્યે રહેતો ને ન સ્વલંબો હતો સંકલ્પ એહજો ;

મન એનું હતું એક સિંધુ શુભ્ર સત્ય સરલ ભાવનો, ૨૫ : ૧૦

ભાવોદ્રેક ભવોં વહેતો, એકે એમાં ઊર્મિ કલુષ ના હતો.

રહસ્યપૂર્ણ ને શક્તિ-ગતિયુક્ત જેમ કો એક સત્યમાં,

નિષ્કલંક મુદાઓની મૂર્તિ એવી કો પ્રમરણ, સત્યના

આવિષ્કારક ને ગોબી ગુંબજ મહત્ત્વથી લાઈ

પ્રેરણા ને પ્રશાન્તિઓ, ૨૫ : ૧૫

દાધરાદેશ દેનારી દેવોકેરી ગુહામહોં કરે સંચાર પાવનો,

સાવિત્રીમાંય તે વિધે

હર્ષના હાથમાં હૈયું હતું નીરવતાતણું

નિવસેલું ઉષા જેવા સમુજ્જ્વલ શરીરમાં

સર્જનાત્મક સંયન્ન સત્તાલ ધબકો સહ, ૨૫ : ૨૦

જે દેવાસયના જેવું લાગતું કો ઢાંકેલી દિવ્યતાતણું.

યા સ્વર્ગ-મંદિર-ક્ષાર પારકેરી વસ્તુઓ પ્રાપ્તિ ખૂલતું.

કાળ-જન્મ્યા પદે એના છંદો અમર લૈં સયો;

દૃષ્ટિ ને સ્મિત એનાં ભૂ-લોકકેરાં

તત્ત્વોમાંયે સ્વર્ગકેરાં સંવેદન જગાડતાં,

ને સ્નાન્દ એમની મુદા

સૌન્દર્ય રેલતી દિવ્ય માનવી જીવનો પરે.

સ્વાભાવિક હતું એને મારે કાર્ય ઉદાર આત્મદાનનું;

સમુદ્ર અથવા વ્યોમ સમી એની હતી મહાનુભાવતા,
આવનારાં બધાને જે દોરી લેતી હતી માહાત્મ્યથી નિજ, ૨૪:૩૦
ને મહત્તરતા પામી ગયેલું કો મહો જગત હોય ના. ૨૫:૧

એવું જાન કરાવતી :

એની કોમળ સંભાળ સમશીતોષણ સૂર્યની
હતી ગરજ સારતી,
હિચ એનો ગાઢ ભાવ નીલમી નીલ વ્યોમની ૨૫:૬
ધારતો સમતોલતા.

શિકાર અર્થ શોધાતા પક્ષી પેટે પાકેલી પાંખની પરે
આત્મા ઊડી મય જેમ છટકીને તોફાનોના જગત્ પકી,
ને હૈયે યાદ આવેલા જઈને શાંતિ મેળવે,
તેમ જીવ સુરક્ષાને તેજસ્વી મૃદુતામિત્યા ૨૫:૧૦

સાવિત્રીના વિપ્રાંતિપ્રદ આશ્રયે

જઈને, મધુ-અગ્નિની

ધારાઓએ ફરી પાછું પ્રાણ-પાન કરી શકે,
ગુમાવેલી ટેવ પાછી સુખની મેળવી શકે,

અને એના સ્વભાવની ૨૫:૧૬

પ્રસન્નોજ્જવલતા-પૂર્ણ હવાકેરી અનુભૂતિ કરી શકે,
ને એની વિનાયક ઉબામાં અને રાજ્યે એના જીવનરંગના

હર્ષ-ફુલ્લ બની શકે.

અગાધ કરુણાકેરો, શબ્દહીન આશરો દેવદામનો,
એવી અંતરની એની હૂંફ દ્વાર સ્વર્ગનું એક ખોલતી : ૨૫:૨૦
એની અંદરનો પ્રેમ વિશાળો વિશ્વથી હતો,

હૈયું એનું હતું એવું કે બ્રહ્માંડ

આખુંયે જે એક માંહે આશરો મેળવી શકે.

મોટો અનુભવ એ દેવ હયાં વસી શકતો હતો :

હૃદયે જંતુતણી બંદી હવાથી મુક્ત એહનું ૨૫:૨૬

હતું માનસ, ને નેથી પ્રેમના દેવતાતણા

ઉચ્છ્વાસો ઉચ્ચ ને દૈવી સત્કારી એ

પોતાનામાં વસાવી શકતું હતું.

જેને લીધે પશુઓ સૌ દેવતાઈ બની રતી.

અતલોચ હતાં એનાં ગુલ્તાવાસો પ્રકાશના. ૨૫ : ૩૦

નિશાઉદતા અને શાઉદ એકી સાથે જ એ હતી, ૨૬ : ૧

હતી એક મહાબંડ સ્વયંલ્લાપક શાંતિનો,

પારાવાર અલ્પીશુદ્ધ હતી નિર્બંધ અગ્નિનો;

બલ ને મૌન દેવોનાં બની એનાં ગયાં હતાં.

એનામાં પ્રેમને પ્રાપ્ત થઈ પોતામહીં છૂટે વિરાટતા, ૨૬ : ૬

પુનઃ પ્રાપ્ત કર્યું એણે નિજ ઉચ્ચ સ્નેહોષ્ઠ સૂડ્ડમ વ્યોમાને,
જે નિમલયમાં તેમ એનામાં એ સંચાર કરતો હતો.

સાવિત્રીમાં મળી એને ગાઈ શાશ્વતતા નિશ્ચ. ૨૬ : ૮.

સાવિત્રી : એક પુરાણકથા અને પ્રતીક.

શ્રી અરવિંદ. ગુજ. અનુ. પ્રમોદલાલ

બોધ આપ્તિ. ૧૯૪૫

સાવિત્રી પ્રકાશન. પોંડિચેરી.

‘સાવિત્રી’ પર્વ. ૧ સર્ગ. ૨. અનુવાદન. સુન્દરમ્

એહની ભોતરે જે કું હનું સંચિત સિદ્ધે તૈ ૨૦૬:૧
 અધિકાધિક ઊલ્લોની દિશામાં કરનું ગતિ.
 વિશાળ દૃષ્ટિમાન્ એનો આત્મા યૌવનવંત હા
 પૃથ્વીનું પૃથુ વૈશાલ્ય નિજમાં ધારતો અને
 સ્વર્ગનો ધારતો ગાઢ આલોષ, ઉન્નતપ્રભ, ૨૦૬:૬
 વેગીલો, સ્પષ્ટિઓ મધ્યે તેમની સ્વસ્થ શાંતિની
 વિચરંત, થઈ ઊર્લ્લ ચિત્તની ગતિ સર્વથી
 અજન્મતાં તત્ત્વ કે પ્રત્યે ગતિમાન થઈ રહ્યો.
 એહનો ચિત્ત-સંકલ્પ નિજમાં સ્થિત સંદેહ
 કરી ઊત્કટ ને તીવ્ર: એહનું મન શુભ્ર કો ૨૦૬:૧૦
 સત્યતા-અભિધ શું, વહેતું વેગીલા વહેણમાં, છતાં
 ન એકે જ્યહીં માલિન્ય તણો લેશ તરંગ કો.
 યથા કો દેવલોકોની ગુહામાં ગેબી દોષની,
 સત્યના ધુતિ-દાખંતા ગુંબજેથી ગતિ ગ્રાહી
 પ્રેરાતી, સત્યનું ત્યાંથી ગ્રાહતી પૂર્ણ શાસન, ૨૦૬:૧૬
 મુદાઓ નિર્મળી હૈયે ધારતી કો પુમરિહી
 સુગુહ્ય ભાવનાં કોઈ જ્ઞાત્યમાં વિચરી રહે,
 તેમ હા ઉર કો મૌન ભર્યું, આનંદ-હસ્તમાં
 ઢળેલું, સ્પંદનું કું કું સર્જનાતુર સ્પન્દને,
 વસ્તું દેહ વિષે એક-હિષાની ત્રુચ શો અહા ૨૦૬:૨૦
 દેહ એ ગુપ્તિ પામેલી દિવ્યતા કાજ શું બન્યો
 હોય કો ગોખ, કે ઊર્લ્લ પરાત્પર જગે જવા
 સુવર્ણ મંદિરે કોઈ રહેલું હોય ક્ષાર હા.

કાળની ભૂમિમાં એનાં પડતાં પગલાં વિષે
 અમૃતત્વ તણા છંદ ગુંજતા નિત્ય ત્યાં રહતા: ૨૦૬:૨૬
 એહની દૃષ્ટિનો પાત, એહના મુખનું ક્ષિપ્ત
 પૃથ્વીની મિટ્ટીમાં એહા ભાવો સ્વગીય સર્જતાં,
 અને એ દૃષ્ટિની-એહ ક્ષિપ્તની સેધના મુદા

પરાં સૌન્દર્ય રેલંતી જીવને માનવોત્તર્યાં. ૨૦૭:૮
 એ બૃહદ્ ભાવવંતી હા નિજને અર્પતી રહે,
 મહો એ દાનની સિદ્ધિ એને જન્મ પડી હતી ;
 ઓદાર્ય અબિધ શું કિંવા વ્યોમ શું એહમાં વસ્યું
 જૈ જ કો એહની સાથે સારણું સહુ તેહને ૨૦૭:૯
 નિજની મહતાઈના અંચળે લોત ધેરી એ,
 અને કો અધિકી હોળી સર્ગલ સ્પષ્ટ હોટ શું
 એવા ભાવ વિષે હાળો સર્વને સર્વવા રહે.

એહનો કરુણાવંતી સર્વની હિત-ચિંતના
 મહો કો મધુરો એક કોમળા સૂર્ય શી હતી, ૨૦૭:૧૦
 એહના હિરમાં રહેતો પ્રભળા ગતિ ભાવનો
 નીલ કો વ્યોમની મહો પૂર્ણ હા સમાતા હતી.
 યથા કો મૃગયા મદ્યે રસાયા પાંખીના સમો,
 આત્મા આંધી પડી ભાગી, પાંખો પો ત્રાજ્જ કલાજ્જ હા,
 સ્મરણે આવતા કોઈ પ્રેમીના હિરના સમા ૨૦૭:૧૧
 શાંત કો સ્થાનમાં હોંચે, એમ માનવ હા અહીં
 સામીવ્યે એહના મતાં, મહો કો દેહે દુર્ગતી
 રક્ષામાં હોંચતો પોતે, ભવ્ય કો મૃદુ શાંતિની
 વિશ્રાંતિ-ગોદ પામતો એમ હા નિજને લાહી,
 પુનઃ તો જિન્દગી કરે મધુમત્ અગ્નિના બન્ધા ૨૦૭:૨૦
 નિર્કરો પડી રેલંતાં શકે પી પૂર્ણ નીરને,
 ને પાછી સુખની એને થયેલી સાવ વિસ્મૃત
 શકે આનંદની વિદ્યા પૂર્વેની કરી ભરૂત,
 અને એહ તણા નિયત સુપ્રસન્ન મહાપ્રભ
 સાંનિદ્યે સભરા એવી હવાને ઉચ્છ્વસી શકે, ૨૦૭:૨૧
 અને એહ તણી હોમા-રંગોના રાજવને વિષે
 હર્ષનાં નિજ પિચ્છોને પ્રસારી પુલકી શકે.
 લાધતી એહથી ગુહ્ય સહાય ભીતરી પથે,
 ઉડેશ કરુણા કરે અબિધ-શી, શાંતિના બન્ધા
 યાત્રાના ધામ શી બોલો સ્વર્ગમાં દ્વાર હા દિયે. ૨૦૭:૩૦.

એહમાં વસતો પ્રેમ વિવિધી થ જુહુ મહા
 વિશાળો, સ્પષ્ટ આ સારી વિજ્ઞાંતિ શક્તી ગ્રાહી
 એકલા એહના હૈયા તણી હા ગોહને વિષે.

દક્ષિણા પ્રેમાસિત

સળંગ અંક. ૬૪

પુસ્તક : ૧૬, અંક : ૪

એપ્રિલ : ૧૯૬૩

‘સાવિત્રી’ પર્વ : ૧. સર્ગ : ૨. અનુવાદક : અંબાલાલ પુરાણી.

સાવિત્રીના પિંડનાં બધાં તત્ત્વો માનવથી પર એવી કોઈ ઉદાત્ત
 અતિનો નિર્દેશ કરતાં હતાં, ભવ્યતા અને સ્થિરતાના જગતોમાં વિચરતો,
 ઉદાત્ત, તેજસ્વી, વિરાટ, દૃષ્ટિસંપન્ન સાવિત્રીનો યુવાન આત્મા વિચારની
 મર્યાદાઓને વટાવીને પૃથ્વી ઉપર હજી પ્રગટ થયા નથી એવા આદર્શો પ્રત્યે,
 એવી વાસ્તવિકતાઓ પ્રત્યે (૧૧) ઊડતો હતો. એની આત્મપ્રતિષ્ઠિત,
 અસ્ખલિત સંકલ્પશક્તિ તીવ્ર આવેગભરી હતી, એનું મન સજ્જિબ્દાનો મહો
 યેતમહાસાગર હતો જેનો પ્રવાહ વેગવાન છતાં તેની એક પણ ઊર્મિ
 ડહોળાયેલી ન હતી. જેમ કોઈ દેવદાસીના જૂત્યની વિધિમાં નર્તિકા શૂઢ,
 નિષ્પાપ આનંદની અવધિમાં ચક્રચૂર બની ભવ અને દિવ્ય સત્યની
 ભૂમિકાના જ્ઞાનવડે પ્રકાશિત ધુમ્મટમાંથી સંચાલિત થાય અને ભાવિનું
 દર્શન કરાવનાર દેવતાઓની શુદ્ધિમાં જૂત્ય કરે તેમ જીરવતાના હૃદયરૂપ
 સાવિત્રી આનંદના હાથમાં રમતી હતી. એના અંતરમાં સમૃદ્ધ સર્જનકારી
 તાલ-સય મગ્ન થતા હતા. એનો દેહ ઉષાના જેવો, પ્રસ્થાન દિવ્યતાને
 માટે ખાસ રાખેલો ખૂણો હોય, અથવા, ઊર્ધ્વમાં રહેલ દિવ્ય વસ્તુઓ પ્રત્યે
 ઊઘડતું સુવર્ણકાર હોય એવો લાગતો હતો. સાવિત્રીએ જે દેહ કાળજી
 પ્રવાહમાં ધારણ કર્યો હતો તેના પદસંચારને અમર દિવ્ય છંદો ગતિ
 અર્પણ કરતા હતા, એની દૃષ્ટિ, એનું સ્મિત પાર્શ્વ પદાર્થમાં પણ
 સ્વર્ગીય પ્રતિકાર્થ જગાડતાં હતાં અને એમનો સંઘન આનંદ માનવોના
 જીવન ઉપર કોઈ અસૌકિક સૌંદર્યની વર્ષા કરતો હતો. સાવિત્રીની
 પ્રકૃતિમાં જન્મથી જ પોતાની ભત્રીજે અર્પણ કરી દેવાની એક વિશાળ
 લમણ હતી; એના સંસારમાં જે કોઈ આવતું તેને સાગર કે આકાશના
 જેવું એક વિશાળ મન પોતાના ઔદાર્યથી વીંટી લેતું અને તેથી સામાને
 મહો કે જગત વધારે વિશાળ બન્યું છે એમ લાગતું. સાવિત્રીની માયાળુ
 સંભાળ મધુર ને સહ્ય એવા સૂર્યાપ જેવી હતી, અને એના ઉન્નત
 આવેશોમાં જીલ આકાશની સમતુલા હતી.

જગતના વાવંતોળિયાથી પાકેલી પાંખોવાળું, શિતારીથી છટકેલું
 પંખી જેમ સલામત આશ્રયસ્થાને પહોંચી મથ અને સ્મરણમાં યાદ
 આવેલ આશ્રયરૂપ હૃદય પેઢે શાંતિને પ્રાપ્ત કરે તેમ (૧૨) માનવનો

આત્મા સાવિત્રીની ઓજસવી પ્રકૃતિની સમીપમાં મધુર અગ્નિના
પ્રવાહોનું સેવન કરીને ફરીને જીવનનું પાન કરી શકતો તથા સુખી
રહેવાના ભુલી ગયેલા અભિવાસને પાછો કેળવી શકતો એટલું જ નહિ
પરંતુ સાવિત્રીની પ્રકૃતિના પ્રભાવક્રમો સ્પર્શ કરીને એની ઉઠામમાં
તથા વિવિધરંગી શાસનમાં પાંખીની પેઠે આનંદનાં પીંછાંને પાછાં
વ્યવસ્થિત કરી શકતો. સાવિત્રીની કરુણાનો સાગર મહો મૂક પવિત્ર
યાત્રાસ્થળ જેવો હતો, અને એના અંતરની સહાય સ્વર્ગમાં એક ક્ષારને
ખુલ્લું કરી આપતી; એના અંતરમાં રહેલો પ્રેમ વિધ કરતાંયે વિશાળ
હતો, એના એકલ હૃદયમાં સમસ્ત વિધ આશ્રય લઈ શકે તેમ હતું.
જગતમાં સર્વત્ર અત્યારસુધી અસંખ્ય રહેલો પ્રહાયનો દેવ સાવિત્રીના
હૃદયમંદિરમાં નિવાસ કરી રાખે તેમ હતું : વામણા માનવ- અહંના
કારાવાસ જેવા ગુલામી વાતાવરણથી મુક્ત મનોદશા સઘળી વસ્તુઓને
દિવ્ય બનાવવાને શક્તિમાન એવા પ્રહાયદેવના ઉદાત્ત પ્રાણને
ધારણ કરવાને તે શક્તિમાન હતી. એના અંતરનાં હોંડોણો પણ
જ્યોતિને વસવાની ગૂઢ કંદરાઓ હતાં. સાવિત્રી એકી વખતે
પ્રશાંતિની અને પ્રેરણાના શબ્દની અભિવ્યક્તિ હતી, આત્મપ્રસાર
કરના શાંતિના ભૂખંડરૂપ હતી, અવિચલ, કુમાર અગ્નિના મહાસાગર
જેવી હતી : સર્વસામર્થ્ય અને દિવ્ય નીરવતા બન્ને એનામાં હતાં.
સાવિત્રીના અંતરમાં પ્રહાયદેવને પોતાના જ રેટલી વિશાળતા મળી
આવી, ત્યાં એને એનું પોતાનું ફંફાળું, ઉન્નત, સૂઈમ આકાશ પાછું
મળી ગયું અને ત્યાં મહો પોતાના સ્વાભાવિક નિવાસમાં હોય એમ
તે ગતિ કરવા લાગ્યો. સાવિત્રીમાં પ્રહાયને એની પોતાની શાંતિની
ભેરો થયો. (૧૩)

સાવિત્રી ગુંજન
બીજી આપ્તિ (૧૯૬૪) નું
પુનર્મુદ્રણ : ૧૯૮૬
શ્રી અરવિંદ સોસાયટી,
વડોદરા.

પરિશિષ્ટ : ૨

સંદર્ભ પુસ્તકો

(ક) ગુજરાતી પુસ્તકો :

(૧) આચાર્ય જતીન્દ્ર

‘સાવિત્રી’ મંથન : ૪૫માળા સ્વરૂપે - ૧

પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૯૬ ; સાવિત્રી મંથન પ્રકાશન, હિંમંતનગર.

(૨) આચાર્ય જતીન્દ્ર.

‘સાવિત્રી’ મંથન : ૨

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૯૬ ; સાવિત્રી મંથન પ્રકાશન, હિંમંતનગર.

(૩) ઉશાનસ્

મૂલ્યાંકનો

પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૭૯, કુમકુમ પ્રકાશન, અમદાવાદ

(૪) (સંપા.) કડિયા રામજીભાઈ

સ્વુન્દરમ્ એટલે જ સ્વુન્દરમ્.

પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૯૩ ; માંગલ્ય પ્રકાશન, પોંડિચેરી.

(૫) કાલાહી કાંતિલાલ.

છાંદસો.

પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૭૨ ; વોરા એન્ડ કંપની, અમદાવાદ.

(૬) (સંપા.) મેષી ઉમાશંકર અને અન્ય

ગુજરાતી સાહિત્યનો ઇતિહાસ. ગ્રંથ : ૩.

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૭૪ ; ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ.

(૭) (સંપા.) મેષી ઉમાશંકર અને અન્ય.

ગુજરાતી સાહિત્યનો ઇતિહાસ. ગ્રંથ : ૪

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૧ ; ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ.

- (૪) (સંપા.) શ્રેષ્ઠી ઉમાશંકર અને અન્ય
શ્રી અંબુભાઈ પુરાણી ધર્મશ્રુતિ અભિનંદન ગ્રંથ
પ્રથમ આવૃત્તિ. ૧૯૬૬; પ્રકા: શ્રી અંબુભાઈ ધર્મશ્રુતિ સમારંભ
સંમિતિ.
- (૫) ઠાકોર બળવંતરાય.
કવિતા શિક્ષણ.
પ્રથમ આવૃત્તિ: ૧૯૪૬; પ્રકા: લેખક પોતે. વિક્રેતા: મોસર્ક એન્.
એમ. ત્રિપાઠી લિ. મુંબઈ
- (૧૦) તલાટી મૂળજીભાઈ.
શ્રી અંબુભાઈ પુરાણી. જીવનચરિત્ર.
પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૭૦; પશ્ચિમ પ્રકાશન. મંદિર. ઉમરેડ.
- (૧૧) (સંપા.) ત્રિવેદી વિષ્ણુપ્રસાદ
અભેગીતા.
પ્રથમ આવૃત્તિ: ૧૯૬૭; ગુર્જર ગ્રંથ રત્ન કીર્તિલય. અમદાવાદ.
- (૧૨) પટેલ પ્રવીણા, કે.
શ્રી અરવિંદનો ગુજરાતી સાહિત્ય પર પ્રભાવ.
પ્રથમ આવૃત્તિ: ૧૯૬૪; પ્રકા: લેખિકા પોતે; વિક્રેતા: આદર્શ
પ્રકાશન. અમદાવાદ.
- (૧૩) (સંપા.) પરીખ રસિકલાલ અને અન્ય
શ્રી અંબુભાઈ પુરાણી સ્મૃતિગ્રંથ.
પ્રથમ આવૃત્તિ: ૧૯૬૯; પ્રકા: ગુજરાત વ્યાયામ પ્રચારક મંડળ;
રાજપીપલા.
- (૧૪) (સંપા.) પાઠક રમણલાલ અને અન્ય
શ્રી અરવિંદ ગુજરાતમાં ૧૪
પ્રથમ આવૃત્તિ. ૧૯૬૧. શ્રી અરવિંદ કોસાવટી. વડોદરા.

- (૧૬) (સંપા.) પાઠક રમણલાલ અને અન્ય
સાવિત્રી વિશેષર્ક.
પ્રથમ આપ્તિ; શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા.
- (૧૬) પાઠક રામનારાયણ
જ્ઞાન પિંગળ
પ્રથમ આપ્તિ : ૧૯૬૬ પુનર્મુદ્રણ : ૧૯૯૨. આર આર. રોડની ક. મુંબઈ
- (૧૭) (અનુ.) પારેખ નગીનદાસ, ઇસુદાસ કવેલી
સંપૂર્ણ બાઈબલ
આપ્તિ : ૧૯૯૩; ગુજરાત સાહિત્ય પ્રકાશ. આહાંદ.
- (૧૮) પુરાણી અંબાલાલ.
દર્પણના દુકડા
પ્રથમ આપ્તિ : ૧૯૨૩; પશ્ચિમ પ્રકાશન મંદિર. ઉમરેડ.
- (૧૯) પુરાણી અંબાલાલ
સાવિત્રી ગુવંજ
બીજી આપ્તિ (૧૯૬૬)નું પુનર્મુદ્રણ. ૧૯૬૬.
શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા
- (૨૦) પુરાણી અંબાલાલ.
શ્રી અરવિંદનું કાવ્યદર્શન.
ત્રીજી આપ્તિ ૧૯૬૧; પશ્ચિમ સાહિત્ય મંદિર. ઉમરેડ.
- (૨૧) પુરાણી અંબાલાલ.
શ્રી અરવિંદ જીવન. સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ પ્રવાહ.
ત્રીજી આપ્તિ : ૧૯૬૭. પ્રકા. શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા.
- (૨૨) (સંપા.) કુમારિયા રોશનબહેન, દેવદાસ અશ્વિન.
'પરમ કાવિનિર્દયમાં' (સુભલાલના પત્રોનું સંપાદન).
પ્રથમ આપ્તિ : ૧૯૯૧; દિવ્યાનંદ પ્રકાશન. બારડોલી.

- (૨૩) પૂર્ણલાલ
પારિજાત.
બીજી આપ્તિ ૧૯૬૫ પ્રકા. ગુર્જર ગ્રંથ રાજ પ્રકાશન. અમદાવાદ.
(અનુ.)
- (૨૪) પૂર્ણલાલ
શ્રી અરવિંદનાં કાવ્યો
પ્રથમ આપ્તિ : ૧૯૪૬ ; શ્રી અરવિંદ આશ્રમ. પોંડિચેરી સાવિત્રી પ્રા.
(૨૫) (અનુ.) પૂર્ણલાલ.
સાવિત્રી : એક પુરાણકથા અને પ્રતીક. શ્રી અરવિંદ
બીજી આપ્તિ : ૧૯૪૯ ; સાવિત્રી પ્રકાશન. પોંડિચેરી
- (૨૬) (સંપા.) બેટાઈ રમેશ, કંકોરા નારાયણ.
ભારતીય સાહિત્ય વિચાર મંજૂષા. ગ્રંથ : ૧.
પ્રથમ આપ્તિ ; યુનિવર્સિટી ગ્રંથ નિર્માણ બોર્ડ. ગુજરાત રાજ્ય.
- (૨૭) (નિયોગક) મહેતા ચંદ્રવદન
મહર્ષિ અરવિંદ રચિત મહાકાવ્ય 'સાવિત્રી' ઉપર સંક્ષિપ્ત
રેડિયોરૂપકો.
પ્રથમ આપ્તિ ૧૯૪૦ ; શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા.
- (૨૮) (અનુ.) શાક્તી શંકરદાસ પાર્વતીશંકર.
શ્રી મહાભારત. શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષાંતર. ભાગ બીજો.
બીજી આપ્તિ. સંવત : ૧૯૫૪ ;
પ્રકા : સંસ્કૃત સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય. અમદાવાદ.
- (૨૯) સુન્દરમ્.
અર્વાચીન કવિતા.
બીજી આપ્તિ : ૧૯૬૬ ; ગુજરાત વિદ્યાસભા. અમદાવાદ.
- (૩૦) સુન્દરમ્.
ચિદંબરા.
પ્રથમ આપ્તિ : ૧૯૬૬. આર. આર. શેઠની કં. અમદાવાદ.

(31) ચુજ્જલેશ્વર.

શ્રી અરવિંદ મહાયોગી.

આવૃત્તિ ૧૯૭૨; શ્રી અરવિંદ આશ્રમ. પોંડિચેરી

બ. અંગ્રેજી પુસ્તકો

(32) JOKAK. V. K.

Sri Aurobindo - Seer and Poet

1st ed; 1973; Abhinav Publications. New Delhi.

(33) Gupta Rameshwar

Eternity in words. Sri Aurobindo's Savitri.

1st ed. 1969. Chetna Prakashan. Bombay.

(34) Mishra D. S.

Poetry and Philosophy in Sri Aurobindo's Savitri.

1st ed. 1989. Harman Publishing House. New Delhi.

(35) Nandkumar Prerna.

Sri Aurobindo : A critical Introduction.

1st ed 1988. Starling publishers; Pvt. Ltd. New Delhi.

(36) Nandkumar Prerna

A study of Savitri.

2nd Ed. All India Books. Pondicherry.

(37) Pandit M. P.

The Book of Beginnings.

1st ed. 1986. Dipti Publications. Pondicherry.

(38) Pandit M. P.

The Book of The Divine Mother.

1st ed. Dipti Publications. Pondicherry.

સામયિકો :

- પ્રેમાશિષ. તંત્રી. ઝવેરી મંચ
ફાબ્રિકા ગુજરાતી સાહિત્ય. મુંબઈ
- દક્ષિણા • તંત્રી સુજ્ઞાન.
૧૦૬ અંકો.
દક્ષિણા પ્રકાશન પોર્ટુગેઝી.
- તાદૈર્વ્ય. તંત્રી ઓઝા મંજુ.
અંકુષદન મહેતા વિશોષાંક.
તાદૈર્વ્ય કાર્યાલય. અમદાવાદ.
- પરબા.
તંત્રી. ભોળાભાઈ પટેલ.
ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ. અમદાવાદ.

પરિચિહિત : ૩

‘સાવિત્રી’ પર મહત્વનો અધ્યયનો.

ગુજરાતી

(૧) અમીન આપાજી

યમ પરાયણ.

બીજી આપ્તિ. ૧૯૭૬. ૩૫૧ પૃષ્ઠો કેળવણી મંડળ. વલ્મી.

(૨) કાપડિયા અશ્વિનભાઈ

‘સાવિત્રી’ શ્રી અરવિંદનું જીવનદર્શન

પ્રથમ આપ્તિ. ૧૯૮૪. ગુજરાત યુનિવર્સિટી અમદાવાદ.

(૩) કાપડિયા અશ્વિનભાઈ

‘સાવિત્રી’-અમરવતનું વરદાન અને અદ્વીતદેહી દિવ્યતા

પ્રથમ આપ્તિ. ૧૯૭૯. શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા.

(૪) ઠાકર શાંતિલાલ.

‘સાવિત્રી’

(૬) અંગ્રેજી(સંપા.) પાઠક રમણલાલ.

સાવિત્રી વિશ્લેષણ

શ્રી અરવિંદ સોસાયટી. વડોદરા.

અંગ્રેજી.

(૧) DAS R. C.

Savitri. A Series of lectures.

1st ed ૧૯૭૨. Associated Publishing co. Calcutta.

(૨) JODKOV V. K.

Sri Anurobindo - Seer and Poet.

1st ed. ૧૯૭૩; Abhinav Publications. New Delhi.

- (11) Pandit M. P.
The Book of Beginnings
1986. Dipti Pub. Pondicherry.
- (12) Pandit M. P.
The Book of The Divine Mother.
Dipti Pub. Pondicherry.
- (13) Purnani A. B.
Sri Aurobindo's Savitri- An approach And a study
1952, Sri Aurobindo Kanyalaya. Anand.
- (14) V. madhusudan Reddy.
Savitri: Epic of The Eternal
1984, Aurodawnshan Trust. Hyderabad.
- (15) हिंदी. शिवदास
सावित्री सौरभ
1988. सिद्धलोक प्रकाशन देहरादून

— x —